

Mijn leven als gigolo

René is dol op het beminnen van vrouwen

René (35) heeft bijzonder werk. Als gigolo bezoekt hij een paar keer per week vrouwen die hem daarvoor inhuren. Behalve zijn ex en zijn klanten weet niemand dat. "Je krijgt anders toch rare praatjes in de buurt", zegt hij. *Tekst: Marjolein Straatman*

Ik ben me erg bewust van het taboe dat

De eerste keer dat ik een afspraak had als gigolo maakte ik de fout dat ik voor deze vrouw te snel ging. In parenclubs was ik gewend aan 'actieve vrouwen' en de rolverdeling was nu totaal anders dan ik gewend was. Het was niet echt een succes, ik heb haar dan ook niet laten betalen.

Mijn tweede afspraak was wel een geweldige ervaring. Het was een stelletje en de vrouw mocht er absoluut wezen. De avond verliep geheel volgens plan en ik kreeg nog betaald ook. Ik heb daarna dagen met mijn hoofd in de wolken gelopen.

Gaandeweg leer je. Uit ervaring weet ik dat vrouwen meer tijd nodig hebben dan mannen om in de stemming te komen. En ik wil kwaliteit leveren. Daarom trek ik voor elke afspraak bewust drie à vier uur uit. Ik volg mijn gevoel en dat gaat vaak het beste.

Ik snap goed dat een afspraak met een gigolo voor veel vrouwen spannend is. Heel af en toe drinkt een vrouw zich vooraf iets te veel moed in. Dat is lastig, want van half beschonken vrouwen raak ik niet echt opgewonden.

Ik zie er goed uit, ben beschaafd, verzorgd, voorkomend, gemanierd en heb gevoel voor humor. Ik ben geen directeurstype en geen macho, eerder zachtzinnig en lief. En ik verzorg me zelf ook goed qua hygiëne en neem geen gezondheidsrisico's. Ik zorg dan ook altijd voor een goede bescherming.

De vrouwen die ik tref, tred ik natuurlijk altijd attent tegemoet. Met respect, liefde en warmte. Dat betekent soms ook dat ik gewoon luister en een hand vasthoud, als ze dat willen. Dat ik ze streel, knuffel en een schouder bied. Of ik bemin en speel of voer een fantasie uit.

Een van mijn afspraakjes zei:
'Met mijn man bedrijf ik de liefde,
met jou maak ik pret in bed'

Zoals ik al zei, is de drempel voor vrouwen erg hoog. Veel hoger dan andersom. Over het algemeen begint het allemaal rustig met een aantal malen mailcontact voordat er überhaupt een afspraak wordt gemaakt.

Ik stuur foto's van mezelf. Eerst zonder gezicht, dan met en uiteindelijk in ondermode. Via de mail krijg ik vaak wel alvast een indruk van de wensen en ervaring van iemand.

In de meeste gevallen bezoek ik de vrouwen thuis, de rest vindt plaats in een hotel.

Wat voor vrouwen mij boeken? Dat is heel divers. Vrijgezelle vrouwen tussen de vijftientig en vijfendertig willen meestal meer ervaring opdoen op erotisch gebied en vinden het spannend om een afspraak te maken met een gigolo om zich te laten verwennen. Daarnaast zijn er ook paren, moderne jonge stellen vaak, die met zijn drieën de liefde willen bedrijven als *icing on the cake*. Soms vindt een man het opwindend om zijn vrouw met een andere man te zien vrijen en ervaart zij dat ook als spannend. Over het algemeen is bij die paren de relatie goed. Dat is heel prettig.

Er is ook een grote groep recent gescheiden vrouwen met kleine kinderen die graag weer eens intiem met een man willen zijn. En dan heb je nog de getrouwde vrouwen met een ongelukkige relatie. Of hun man heeft een drukke baan, ze vervelen zich en zoeken spanning.

Ik neem altijd uitgebreid de tijd voor een vrouw. Ik stel meestal voor om te beginnen met een niet-erotische ontspanningsmassage, om de spanning weg te nemen. Daarna, als het goed gaat en zij ermee instemt, volgt er een erotische massage. Wat daarna gebeurt, hangt van de vrouw af. We zijn vaak best lang bezig.

Soms word ik ook ingehuurd door seksueel minder actieve vrouwen. Natuurlijk los ik in vier uur tijd geen psychische problemen of een trauma op. Maar het is wel al heel mooi als ook deze vrouwen weer eens genieten. Daar haal ik veel voldoening uit.

Gemiddeld heb ik twee afspraken per week, waarvan de helft vervolgspraken. De ene helft is in het weekend, de andere helft doordeweeks op een avond. Het is makkelijk dat ik een eigen zaak heb en geen kinderen. Zo ben ik in principe zeven dagen per week vierentwintig uur per dag beschikbaar.

Hoe ik het vind om met vreemde vrouwen te vrijen? Ik heb geen moeite met minder knappe dames. Hygiëne en beschaafdheid zijn veel belangrijker. Ik ontvang ook wel eens vulgaire en vieze mails of telefoontjes. Daar moet ik niets van hebben. Dus komen daar ook nooit afspraken uit voort.

Buiten mijn klanten weet alleen mijn ex-vriendin Anneke dat ik dit werk doe. We hebben destijds ook niemand verteld dat we parenclubs bezochten en we doen dat nog steeds niet. Ik ben me erg bewust van het taboe dat op gigolo's en het gebruik ervan rust. Vreemd eigenlijk, want in Nederland worden de dames van plezier miljoenen keren per jaar bezocht.

op gigolo's rust

Ik denk dat het voor veel vrouwen fijn zou zijn om eens een aantal uren door te brengen met een goede minnaar. Voor de meeste vrouwen zal het er echter nooit van komen. En dat vind ik jammer. Een orgasme is voor lang niet alle vrouwen normaal. En, sorry, maar het gros van de mannen weet niet hoe een vrouw graag bemind wordt.

Helaas is het in ons moderne en vrijgevochten land nog steeds not done om de telefoon te pakken om een afspraak te maken met een man zoals ik. Vrouwen maken afspraken met de kapper en de schoonheidsspecialiste, ze laten zich verwennen in een kuuroord. Waarom dan ook niet op erotisch gebied? Ik vind het prachtig als ik vrouwen zie genieten van hun eigen seksualiteit. Ik vind het zonde als ze zichzelf dat misgunnen.

Ik kan weinig nadelen bedenken aan dit vak. Hoogstens dat ik vaak bijna een uur heen en terug moet rijden voor een afspraak en dan vaak laat in bed lig. En ik heb er bijvoorbeeld ook moeite mee als een man te weinig respect toont voor zijn vrouw, maar ik zeg er niets van.

Door het contact dat ik vooraf met mogelijke klanten heb, wordt het kaf al van het koren gescheiden. Tot nu toe heb ik gelukkig geen echt vervelende dingen meegemaakt. De mindere kanten wegen niet op tegen de voordelen, vind ik. Elke nieuwe afspraak is weer spannend, het geeft me toch een kick.

Ik zie mijn werk als gigolo en het feit dat bijna niemand dat van me weet niet als een dubbelleven. Twee keer per week ga ik 'iets anders' uit dan de meeste mensen. Daar geniet ik gewoon erg van.

Een van mijn afspraakjes zei laatst: 'Met mijn man bedrijf ik de liefde, met jou maak ik pret in bed'. Ik vond dit wel een mooie beschrijving. Zo zie ik het ook. Ik maak een aantal uren plezier met een vrouw. En als het goed is krijgt ze, als ze er nadien aan terugdenkt, een glimlach op haar gezicht. Het is spannend, je weet niet wie of wat je aantreft. Maar iemands persoonlijke seksleven is vandaag de dag natuurlijk voor velen nog steeds een taboe.

Ik weet niet hoe mijn 'reguliere' klanten zouden reageren als ze wisten wat voor werk ik ook nog doe. Dat risico, dat ze er misschien raar of vervelend op reageren, durf ik absoluut niet te nemen. Bovendien woon ik in een redelijk kleine gemeenschap, waar het ons-kent-ons-principe heerst. Daarom vertel ik het aan niemand. Het gros van de mensen dat ik tegenkom in de parenclubs houdt het bezoeken ervan trouwens ook geheim.

In mijn werk als betaalde minnaar ben ik nog nooit

een bekende tegengekomen. Maar in theorie bestaat natuurlijk wel de kans dat een kennis me zou boeken. Ik denk dat er twee opties zijn als het wel zou gebeuren. Optie een: ik ga weer en we hebben elkaar nooit gemaild of gezien. Optie twee: we voegen de daad bij het woord en delen vanaf dat moment samen een geheim.

Op straat ben ik ook nog nooit een klant tegengekomen, dus ik zou niet weten hoe dat is. Maar in al de jaren dat ik parenclubs bezoek, ben ik wel een aantal bekenden tegengekomen. Ik heb mij er gelukkig nooit ongemakkelijk door gevoeld. Een persoon zie ik via mijn reguliere werk wel eens vaker. Wij zeggen elkaar vriendelijk gedag. Het is eigenlijk een soort ongeschreven geheimhoudingscode.

Partnerruil is voor sommigen ondenkbaar, maar ik zie het als plezier maken, als rollebollen

Op dit moment heb ik geen relatie, maar ik sta er wel voor open. Ik denk wel dat het te combineren valt met mijn werk als gigolo. In een relatie deel je intimiteit, ik ook. En ben je er voor elkaar in voor- en tegenspoed. Het bezoeken van parenclubs en mijn werk als gigolo staan daar wat mij betreft los van. In mijn vorige relatie hebben we die dingen goed kunnen scheiden. Ik verwacht dan ook niet echt problemen in een eventuele nieuwe relatie. Het kan samengaan, dat weet ik.

Mijn ex-vriendin en ik zien het bezoeken van clubs als ontspanning. We vinden het allebei heerlijk. We maken ons mooi, gaan uit, eten wat, dansen en sjansen. En meer. Partnerruil is voor sommigen misschien ondenkbaar, maar ik zie het als plezier maken, als rollebollen.

Hoe ik mijn toekomst zie? Ik zou best fulltime gigolo willen zijn, want dan zou ik van mijn hobby mijn werk kunnen maken. Vooralsnog is dat niet zo. Maar ik fantaseer wel af en toe hoe ik ooit in het bejaardenhuis zal zitten en dan mijn ware verhaal ga vertellen. Ze zullen me denk ik meteen dement verklaren! ■

Wil je reageren op dit verhaal? Mail dan naar secretariaat@mijngeheim.nl o.v.v. '0914 René' of stuur een brief naar Redactie Mijn Geheim, Postbus 100, 5126 ZJ Gilze.

Uit privacy-overwegingen zijn de namen in dit verhaal gewijzigd • Foto's in scène gezet